

[Steffensen]

Endvidere sagde arbejdsministeren, at det, jeg har udtalt om arbejdsretten, var at beklige arbejdsretten. Den fortolkning må nu stå for ministerens egen regning, for det var ikke det, der var tale om. Jeg sagde, at man måtte konstatere, at arbejdsretten dømte anderledes end civilretten, hvis man satte det i forhold til højesteretsdommen af 1966. Det mener jeg altså er rigtigt, men jeg er da taknemlig for arbejdsministerens bemærkning om, at han vil medvirke til, at alle oplysninger fremskaffes, således at der kan blive et både sagligt og åbent udvalgsarbejde, som jeg kan forstå alle giver tilslutning til at ville medvirke i; det synes jeg er en positiv ting.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Kun et minut til. Hr. Steffensen brugte, så vidt jeg husker, det udtryk, at arbejdsrettens domme ikke var så neutrale eller uvildige som de kendelser, der blev afsagt ved de civile domstole. Jeg tror, at hr. Steffensen selv, når han tænker sig om, kan se, at det er en meget uheldig udtalelse, som jeg bliver nødt til at tage afstand fra.

Så må jeg lige sige til hr. Bolvig, at jeg ikke betragter hr. Bolvig som forslagsstiller, og at jeg, når jeg udtalte mig om forslagsstillerens hensigter, derfor ikke udtalte mig om hr. Bolvigs hensigter.

Må jeg derefter takke en forslagsstiller, nemlig hr. Jens Peter Jensen, der betegner dette forslag som et politisk indgreb i overenskomstforhandlingerne. Jeg er helt enig med hr. Jens Peter Jensen. Det er årelang erfaring, som gør hr. Jens Peter Jensen i stand til at fælde denne efter min mening meget åbenhjertige og meget kloge dom. Ja men så er det da også rigtigt, hr. Jens Peter Jensen, at partiet venstre ligesom regeringen har den opfattelse, at der ikke skal gribes ind i de forestående overenskomstforhandlinger, at man ikke skal vanskeliggøre vejen for dem, men skal følge hr. Jens Peter Jensen og sige: træk det så af bordet, indtil arbejdsmarkedet har haft mulighed for at forhandle det, hvorefter man kan vurdere, om der er behov for at tage sagen op igen.

Til sidst vil jeg også gerne takke hr. Mølgaard, som sagde, at han var enig med mig i, at dette spørgsmål bedst blev reguleret på arbejdsmarkedet selv. Ja men så undlad dog at støtte et forslag, som netop afskærer ar-

bejdsmarkedet fra selv at klare disse vanskeligheder.

(Kort bemærkning).

Mølgaard (DR):

Jeg kan sige til arbejdsministeren, at jeg gerne vil give et løfte om, at vi vil undlade at støtte dette politisk, hvis arbejdsministeren til gengæld vil afgive et løfte om fra sin side at lægge pres på arbejdsmarkedets parter i retning af, at de finder en tilfredsstillende løsning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Jeg kan ikke tjene arbejdsministeren med at sige, at forslaget skal trækkes tilbage, tages af bordet. Jeg kan tjene ministeren med at sige, at det skal lægges på arbejdsbordet. Denne sag er for mig så væsentlig i sine principper, at jeg gerne vil tage den fornødne tid til at sikre, at der kan blive et flertal for, at det kan gennemføres. Det er det, der er hensigten med det.

Glistrup (FP):

Jeg vil gerne bede hr. Hans Jørgen Jensen eller et andet medlem fra socialdemokratiet helt klart redegøre for regeringspartiets stilling til det meget alvorlige principielle spørgsmål, som hr. Erlendsson har inddraget i denne debat, nemlig at når LOs grænseudvalg – for nu at tage det enkelte tilfælde – siger: disse mennesker skal Kvindeligt Arbejderforbund have hals- og håndret over, de tilhører altså den gruppe og ikke Dansk Metal, hvorefter Dansk Metals medlemmer, der organiserer de fleste svejsere på værket, siger: vi vil ikke respektere den afgørelse fra LOs grænseudvalg, og resultatet bliver, at disse syv ligesom damenovre i Nyborg på Nyborg Amtssygehus bliver kastet ud i arbejdsløshed, er det så virkelig socialdemokratiets opfattelse, at folketinget bare skal holde sig tilbage over for organisationernes stormogulhed og lade være med overhovedet at beskytte disse danske medborgere, de syv kvindelige svejsere – nu er det altså her 7 i Frederikshavn, en anden dag er det et andet antal i en anden by i landet. Er man ikke i regeringspartiet enige om, at vi under ingen omstændigheder kan tillade LO eller LOs